

Kl. 19.50

Det, at man begynder at hverve helt unge mennesker ned i skolealderen til at kunne indgå i det felttog mod demokrati, mod den normale frihedsopfattelse, vi har haft i Danmark, er meget, meget forkert, og det burde efter vores opfattelse have medført, at et flertal her i Folketinget straks tog affære og indledte den sag, som bør komme før eller siden mod en forening, der opfordrer til vold, der opfordrer til drab på jøder, der opfordrer til drab på muslimer, som ikke vil følge de læreskrifter, som ledende muslimer inden for Hizb-ut-Tahrir vil have at de skal følge.

Vi har i Dansk Folkeparti glædet os over fru Elisabeth Arnold fra Det Radikale Venstre. Jeg ved godt, at jeg måske ikke bør rose Det Radikale Venstre alt for meget, men jeg kan næsten ikke lade være, fordi man fordomsfrit og sagligt og seriøst har kigget på den vedtagelse og i øvrigt også de forslag, Dansk Folkeparti er kommet med.

Det er dog ikke hver dag, at man får lejlighed til at rose Det Radikale Venstre, og det kan så trøste fru Elisabeth Arnold, at der vil være mange andre tilfælde, hvor vi sikkert er uenige om mange ting – så se frem til det. Men i dag er vi faktisk rimelig enige om, at noget må der ske. Og jeg tror egentlig, at det måske kan skyldes Det Radikale Venstres fokus, nogle gange i den forkerte retning, men fokus på værdier, som jeg måske tror at Dansk Folkeparti også har, og derfor er vi enige om det. Værdierne kan så være forskellige, men i den her sag tror jeg, at værdierne er nogenlunde de samme, nemlig at der skal ske noget fra Folketingets side.

Det har fra Folketingets talerstol også stået klart, at der er nogle, der mener, at man ikke kan gøre noget, at det er ulovligt at gøre noget. Det mener vi ikke i Dansk Folkeparti. Vi kan godt fra politisk side sige, at vores justitsminister, vores regering om muligt bør lave en sag mod Hizb-ut-Tahrir omkring et forbud, når der er så alvorlige anklager mod organisationen, som der er tale om.

Til dem, der siger, at det kan vi ikke, fordi Rigsadvokaten i januar 2004 sagde, at man ikke var sikker på, at man kunne bevise, at de anklager holdt stik, at de beviser var i orden, vil jeg sige, at der altså er fremkommet rimelig mange nye beviser, nye indicier, der tyder på, at den er gal.

Alene her i maj måned har vi oplevet, at vi har haft hele debatten omkring hvervning af skoleelever med henblik på at deltage aktivt i den her ekstreme organisation, som i andre lande bliver betragtet som en terroristorganisation.

Vi har oplevet, at man er fremkommet med det materiale under mødet i Nørrebrohallen, hvor man klart siger, at hvis mennesker ikke vedkender sig islam, hvis mennesker holder op med at vedkende sig islam, så er de i princippet udsat for, at de kan blive dræbt i en given situation.

Det er så alvorlige og så presserende problemer, som Folketinget faktisk burde sætte alløverst på dagsordenen og gøre noget ved i stedet for at vente på, som flertallet åbenbart vil herinde, at man på et eller andet tidspunkt måske vil reagere – måske, hvis Rigsadvokaten ellers vil. Så har man sat sådan en overhøjhed frem, som kommer til at bestemme, om man kan reagere eller ej. Det er for lang tid at vente, og der bør politikerne skride til handling i stedet for bare at lade stå til.

Jeg synes egentlig, at der var gode takter under debatten til at starte med. Det startede meget godt med, at hr. Morten Bødskov og fru Elisabeth Arnold lagde et pres på det øvrige Folketing for at få et reelt forbud eller i hvert fald at få kørt en prøvesag omkring de her ting. Det skete i medierne. Jeg kunne bare godt have ønsket mig, at hr. Morten Bødskov havde fulgt den holdning op her i Folketingssalen og havde lagt det pres på regeringen, og at SF havde gjort sin stilling op til fordel for den tanke, som vi har fremsat i Dansk Folkeparti.

Jeg kan bare konstatere, at Socialdemokraterne ikke var til noget, men jeg tror, at de med tiden bliver til noget, og at de bliver nødt til at se de alvorlige kendsgerninger i øjnene, som vi er udsat for med Hizb-ut-Tahrir. Det har man gjort i andre lande, lad os også gøre det i Danmark.

Hermed sluttede forhandlingen.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse blive foretaget i mødet den 27. maj 2004.